

30.10.2006

Dnr 1992/4/04, 1697/4/05 och 1826/4/06

Beslutsfattare: Biträdande justitieombudsman Petri Jääskeläinen

Föredragande: Justitieombudsmannasekreterare Jouni Toivola

BESLUT MED ANLEDNING AV KLAGOMÅL I ETT MILJÖSKYDDSARENDE SOM GÄLLER NÖJESPARKEN I MARIEHAMN

1 KLAGOMÅLEN

1.1 Klagandena

1. A

2. B

3. C och D

1.2 Klagoskrifterna

1. A kritiserar i sitt 26.7.2004 daterade klagomål till riksdagens justitieombudsman Ålands landskapsregerings förfarande som tillsynsmyndighet i ett ärende om miljö tillstånd för nöjesparken E på fastigheten Främmanberg 15:1 i Mariehamn. I sitt klagomål hänvisar han till landskapsregeringens beslut 16.7.2004 (S40/04/5/56) med anledning av ett brev där E:s verksamhet kritiseras. I beslutet konstaterar landskapsregeringen att Ålands miljöprövningsnämnd 28.5.2004 beviljade E miljö tillstånd för nöjespark. Eftersom besvär lämnats in till Ålands förvaltningsdomstol hade miljö tillståndet inte vunnit laga kraft. Landskapsregeringen anser i sitt beslut att den verksamhet som bedrivs i E skall betraktas som en fortsatt verksamhet till dess att miljö tillståndet vunnit laga kraft. I sitt klagomål anser A att Ålands landskapsregering inte hade behörighet att behandla ärendet.

Till denna del kan det anses att han hänvisar också till den till klagomålet bifogade, 16.7.2004 daterade promemoria som undertecknats av landskapsregeringens kanslichef. Enligt promemorian följde tillsynsmyndigheten sommaren 2003 verksamheten bl.a. genom inspektioner och ljudmätningar för att kunna göra en utvärdering av verksamheten och en bedömning av huruvida separat tillstånd utöver tillståndet enligt övergångsbestämmelserna skulle krävas eller inte. Landskapsstyrelsen konstaterade 7.10.2003 på basis av den erfarenhet

som vunnits om verksamheten under år 2003 att verksamheten i fortsättningen krävde tillstånd.

Enligt kanslichefens promemoria hade E inte tillstånd för sin verksamhet eftersom besvär inkommit över miljötillståndsbeslutet. Enligt promemorian kunde landskapsregeringen inte i det skedet gå in och ändra på miljöprövningsnämndens bedömning att tillstånd krävs för verksamheten och att den därför inte får inledas innan tillstånd beviljats och vunnit laga kraft.

2. B meddelar i sitt 7.2.2005 daterade brev till justitieombudsmannen att han förenar sig om A:s klagomål och konstaterar att han är närboende granne till E. Han bifogar bl.a. en kopia av Ålands förvaltningsdomstols beslut 26.1.2005 nr 4/2005 varmed förvaltningsdomstolen upphäver det miljötillstånd som miljöprövningsnämnden beviljat E och återförvisar ärendet till miljöprövningsnämnden för ny behandling.

3. C och D kritiserar i sitt 5.6.2005 daterade klagomål till justitieombudsmannen Ålands landskapsregering och den i anslutning till denna verksamma miljöbyråns förfarande med anledning av att landskapsregeringen och miljöbyrån inte ingripit i den verksamhet som F Ab startat upp utan att miljötillstånd vunnit laga kraft. Enligt klagomålet fanns det tidigare på området i fråga en nöjespark (G Ab). Denna verksamhet togs sedermera över av F Ab, som började arrangera en annan form av verksamhet på området. C och D ber justitieombudsmannen avgöra om verksamheten är eller inte är att betrakta som väsentligt utvidgad och ändrad om man jämför den med den tidigare verksamheten. Om så är fallet ber de att justitieombudsmannen rättsligt prövar om landskapsregeringen har brutit mot lagen eftersom den tillåter den nya verksamheten utan att giltigt miljötillstånd vunnit laga kraft.

2

UTREDNING

Ålands landskapsregering gav en 23.9.2004 daterad utredning med anledning av A:s klagomål. A samt C och D bereddes tillfälle att bemöta utredningen. De har inte gett något bemötande.

Landskapsregeringen bereddes med ett 1.4.2005 daterat brev tillfälle att ge ett yttrande med anledning av B:s 7.2.2005 daterade brev. Landskapsregeringen har inte ansett det nödvändigt att ge något yttrande.

B har kompletterat sitt klagomål med ett brev som inkom 30.5.2006. Till brevet bifogar han kopior av landskapsåklagarens beslut 20.5.2006 nr 06/66 (R 05/33) att bevilja E:s verkställande direktör åttalseftergift och av det förundersökningsprotokoll som beslutet baserats på samt av högsta förvaltningsdomstolens beslut 17.3.2006 I. 628 att inte ändra slutresultatet i Ålands förvaltningsdomstols beslut 26.1.2005 nr 4/2005.

Med ett brev daterat 15.6.2006 har jag berett landskapsregeringen tillfälle att inkomma med ett yttrande med anledning av C och D:s samt B:s skrivelser samt att yttra sig i ärendet över huvud taget. Landskapsregeringen inkom med ett yttrande daterat 17.8.2006. En kopia av yttrandet bifogas för kännedom.

3 AVGÖRANDE

3.1 Rättsregler

Enligt grundlagens 20 § 2 mom. skall det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön.

Om miljötillstånd stadgas i landskapslagen om miljöskydd och miljötillstånd (nedan ML, 30/2001). ML trädde i kraft 1.7.2001.

Enligt ML 3 § avses med miljöförorening till exempel sådant buller som kan orsaka olägenhet för människors hälsa eller minskad allmän trivsel.

Enligt ML 11 § 1 mom. krävs tillstånd för verksamhet som medför risk för förorening av miljön. Enligt 1 mom. behövs tillstånd dessutom för verksamheter som enligt vissa andra i lagrummet nämnda miljölagar kräver tillstånd. Med stöd av ML 11 § 2 mom. kan landskapsregeringen genom en landskapsförordning utfärda närmare bestämmelser om tillståndspliktig verksamhet.

Enligt 1 § i landskapsförordningen om miljöskydd och miljötillstånd (35/2001) kräver verksamhet som avses i ML 11 § miljötillstånd. Därutöver är verksamhet vid de anläggningar som nämns i bilaga 1 tillståndspliktig. De befintliga verksamheter som räknas upp i bilaga 1 och som inte har tillstånd och inte varit tillståndspliktiga tidigare ska söka tillstånd senast 1.7.2003.

I bilaga 1 punkt 14 c till landskapsförordningen om miljöskydd och miljötillstånd nämns nöjesparker som tillståndspliktig verksamhet.

Landskapsförordningen om miljöskydd och miljötillstånd trädde i kraft 1.7.2001.

En väsentlig utvidgning eller ändring av den verksamhet för vilken miljötillstånd har beviljats kräver enligt ML 12 § ett nytt tillstånd.

Verksamhet för vilken tillstånd skall sökas får enligt ML 13 § 1 mom. inte inledas förrän tillstånd beviljats och vunnit laga kraft. Detta gäller även i 12 § 1 mom. avsedd ändring eller utvidgning av verksamheten. Enligt ML 13 § 2 mom. kan miljöprövningsnämnden under vissa förutsättningar på begäran av sökanden bestämma att ett tillståndsbeslut kan verkställas även om det inte vunnit laga kraft. Besvärsmyndigheten kan förbjuda verkställighet av tillståndsbeslutet.

Enligt ML 40 § är landskapsregeringen tillsynsmyndighet. Enligt ML 47 § kan landskapsregeringen förbjuda den som bryter mot ML, i 11 § nämnda landskapslagar eller med stöd av dem utfärdade bestämmelser eller givna tillståndsvillkor att fortsätta eller upprepa överträdelsen samt förelägga en verksamhetsutövare att inom en viss tid rätta till det som denne orättmätigt gjort eller försummat. Innan beslut fattas skall myndigheten ge den som beslutet gäller tillfälle att bli hörd.

Enligt ML 49 § skall landskapsregeringen, om det inte är uppenbart onödigt, förena förbud, föreskrifter och ålägganden med vite eller hot om att verksamheten avbryts helt eller delvis eller att myndigheten på den ansvariges bekostnad låter utföra det som lämnats ogjort.

ML 78 § innehåller övergångsbestämmelser om vid tidpunkten för lagens ikraftträdande befintliga verksamheter. Enligt ML 78 § gäller för befintliga verksamheter bl.a. följande: Giltiga tillstånd som givits enligt den lagstiftning som nämns i 11 § fortgår den tid som tillståndet gäller, dock högst till den 31 december 2004. I en landskapsförordning kan för varje verksamhetssektor bestämmas inom vilken tid ansökningar om förnyade tillstånd eller villkor skall inlämnas om verksamheten är sådan som avses i rådets direktiv (96/61/EG) om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar.

3.2

Händelseförlopp

Av handlingarna framgår att E 1.7.2003 hos Ålands miljöprövningsnämnd sökte miljötillstånd för drift av nöjespark på fastigheten Främmanberg 15:1 i Mariehamn. Miljöprövningsnämnden beslöt 28.5.2004 bevilja tillståndet (MPN-03-52).

I sitt beslut ställde miljöprövningsnämnden villkor som gällde i synnerhet begränsning av ljudnivån då musikevenemang anordnas utomhus. Som ett villkor uppställde nämnden bl.a. att från den 15 maj till den 15 september får anordnas musikevenemang utomhus under 16 valfria dagar mellan kl. 17–22, inklusive soundcheck, då ljudnivån inte får överstiga 65 dBA, uppmätt som ekvivalent ljudnivå, vid de fastboende grannarnas tomtgräns. Dessutom uppställde nämnden villkoret att under 4 valfria dagar får anordnas musikevenemang mellan kl. 17–24 så att ljudnivån inte får överstiga 70 dBA.

I motiveringen till sitt beslut konstaterar miljöprövningsnämnden bl.a. att nöjesparken ligger mitt i ett bostadsområde och att stor hänsyn måste tas till de boende runt parken. Nöjesparkens permanenta utomhusattraktioner i parken har inte gett upphov till klagomål under kungörelsetiden. Däremot har det buller som musikevenemangen utomhus alstrar gett upphov till klagomål. Enligt beslutsmotiveringen påverkar nöjesparken främst omgivningen genom det ljud som uppkommer vid musikevenemangen utomhus.

B och H samt E:s verksamhetsutövare anförde besvär hos Ålands förvaltningsdomstol över miljöprövningsnämndens beslut, vilket ledde till att beslutet inte vann laga kraft efter besvärstidens utgång. Miljöprövningsnämnden hade inte heller i enlighet med ML 13 § 2 mom. förordnat om beslutets verkställbarhet trots att det inte vunnit laga kraft.

B och H hade å andra sidan i ett 14.8.2003 daterat brev till Ålands landskapsstyrelse bett denna vidta åtgärder med anledning av den verksamhet som pågått i E under juli och augusti månad 2003. Enligt brevet hade det framkommit att verksamheten innefattande - - -festivalerna varit tillståndspliktig enligt ML. B och H ansåg att verksamheten inte var en fortsättning av på området tidigare befintlig verksamhet utan att den var en annan typ av verksamhet som kräver separat miljötillstånd och som även enligt tidigare bestämmelser varit tillståndspliktig. Den tidigare verksamheten hade enligt brevet inte medfört samma miljöpåverkan, varken bullermässigt eller tidsmässigt. Verksamheten var sålunda tillståndspliktig. Oberoende av om verksamheten ansågs vara ny eller ändrad/utvidgad förutsatte den enligt brevet ett tillståndsbeslut som vunnit laga kraft. Brevets undertecknare bad landskapsstyrelsen konstatera att verksamheten var tillståndspliktig enligt ML 11 eller 12 §. Samtidigt bad de landskapsstyrelsen utan dröjsmål vidta de åtgärder som idkande av tillståndspliktig verksamhet utan tillstånd förutsätter.

Landskapsstyrelsen gav 7.10.2003 sitt beslut med anledning av brevet. Enligt beslutet hade landskapsstyrelsen inte ställt krav på att verksamheten i E inför sommaren 2003 skulle ha ett laga kraft vunnit tillstånd enligt ML, då det på förhand var svårt att bedöma graden av förändring i verksamheten. Landskapsstyrelsen uppgav emellertid att vissa åtgärder vidtagits för uppföljning av verksamheten samt som underlag för ett eventuellt miljötillstånd. Landskapsregeringens miljöbyrå och Mariehamns stads miljökontor hade bl.a. utsett en bullergrupp för mätning av bullernivåer och mottagande av störningsrapporter från bulleralstrande evenemang i Mariehamn under sommaren 2003. Landskapsstyrelsen uppgav att bullergruppen höll på med att sammanställa en rapport som skulle bli tillgänglig på Mariehamns stads miljökontors hemsida inom de närmaste veckorna.

I sitt beslut 7.10.2003 konstaterade landskapsstyrelsen att på basen av den verksamhet som under sommaren 2003 bedrivits i E kommer verksamheten i fortsättningen att vara tillståndspliktig. Samtidigt konstaterade landskapsstyrelsen att verksamhetsutövaren 1.7.2003 till Ålands miljöprövningsnämnd inkommit med en ansökan om miljötillstånd.

Ålands landskapsregering gav sedermera 16.7.2004 sitt beslut med anledning av klagomål över E:s verksamhet. Landskapsregeringen konstaterade att klagomål har inkommit till tillsynsmyndigheten mot det evenemang som anordnades i E 8.-11.7.2004. I beslutet konstaterade landskapsregeringen att miljöprövningsnämnden 28.5.2004 beviljat E miljötillstånd. Vidare konstaterade

landskapsregeringen att då besvär inlämnats till Ålands förvaltningsdomstol innebar detta att miljötillståndet inte vunnit laga kraft.

I sitt beslut ansåg landskapsregeringen att den nuvarande verksamheten i E skall betraktas som en fortsatt verksamhet tills dess att miljötillståndet vunnit laga kraft. Vidare konstaterade landskapsregeringen att verksamheten pågått både före och alltsedan ansökan om miljötillstånd inlämnats 1.7.2003.

Ålands förvaltningsdomstol avgjorde besvären över miljötillståndet 26.1.2005. Förvaltningsdomstolen upphävde miljötillståndsbeslutet och återförvisade ärendet till miljöprövningsnämnden för ny prövning.

I sin beslutsmotivering konstaterade förvaltningsdomstolen att enligt den av stadsfullmäktige i Mariehamn 26.2.1991 antagna ändringen av stadsplanen för Främmanbergdelen av parkområdet Lotsberget ingår ifrågavarande fastighet i kvartersområdet för byggnader för nöjes- och underhållningsändamål (AN). Inom området får enligt stadsplanebestämmelsen inte placeras anläggning som förorsakar buller eller annan störning på omgivningen. I stadsplanebestämmelsen görs inte undantag för tillfällig verksamhet. Bolaget har beviljats tillstånd att anordna musikevenemang från anläggningar som placerats inom området och att genom verksamheten alstra buller inom i beslutet nämnda högsta tillåtna ljudnivåer. Bolaget har på området bl.a. låtit uppföra en täckt scen. Enligt förvaltningsdomstolen har miljötillståndet beviljats så att tillstånd beviljats för verksamhet som med beaktande av nämnda stadsplanebestämmelse förlagts i strid med stadsplan. Miljöprövningsnämnden har inte haft rätt att bevilja tillstånd för sådan verksamhet inom området.

Verksamhetsutövaren anförde besvär över förvaltningsdomstolens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen.

Ålands landskapsregering gav 11.7.2005 sitt beslut med anledning av att till miljöbyrån i juni 2005 hade inkommit två klagomål över ett musikevenemang som anordnats i E 3.6.2005. I sitt beslut konstaterade landskapsregeringen för det första att den kommer att vidta åtgärder endast i sådana fall då de allmänna kraven enligt ML klart överskrids. Därmed avses enligt landskapsregeringen att buller från konsertverksamhet överstiger 65 dBA (ekvivalent ljudnivå; medelvärde under respektive artists framträdande) vid tomtgräns till bostadsområde eller att verksamheten fortsätter efter kl. 24.00. Landskapsregeringen förelade med stöd av ML 47 och 49 § verksamhetsutövaren vid äventyr av vite att iaktta ovan nämnda regler för konsertverksamheten vid E.

Högsta förvaltningsdomstolen avgjorde med sitt beslut 17.3.2006 l. 628 besvären över Ålands förvaltningsdomstols beslut. Högsta förvaltningsdomstolen förkastade verksamhetsutövarens besvär och ändrade inte slutresultatet i förvaltningsdomstolens beslut.

I beslutsmotiveringen konstaterar högsta förvaltningsdomstolen bl.a. att enligt planebeteckningen AN är det möjligt att använda området för nöjes- och underhållningsändamål. Detta innebär med nödvändighet att buller kan förorsakas även på grannområdena. Enligt planebestämmelsen är det emellertid förbjudet att på området placera en anläggning som förorsakar buller eller annan störning på omgivningen. Planebeteckningen och planebestämmelsen står i viss mån i strid med varandra, även om ordet "anläggning" i planebestämmelsen tolkades omfatta endast tekniska, bullrande anläggningar, såsom t.ex. en berg- och dalbana.

Enligt högsta förvaltningsdomstolen betyder inte varje bullerstörning som E förorsakar i omgivningen att verksamheten skulle vara förlagd i strid med stadsplanen. Högsta förvaltningsdomstolen anser emellertid att när man tar hänsyn till mängden musikevenemang utomhus samt bullernivåerna som tillåts enligt bestämmelserna i miljöprövningsnämndens beslut, har den i tillståndet avsedda verksamheten, som väsentligt förändrats jämfört med den tidigare verksamheten på platsen, förlagts i strid med stadsplanen.

Landskapsregeringen beslöt 8.6.2006 bereda verksamhetsutövaren möjlighet att inkomma med ett yttrande över nya omständigheter, dvs. högsta förvaltningsdomstolens beslut 17.3.2006, landskapsåklagarens beslut 20.5.2006 om åttaleftergift (angående verkställande direktören för E) och grannen B:s brev 30.5.2006. Verksamhetsutövaren lämnade ett yttrande. Därefter fattade landskapsregeringen ett beslut 21.7.2006 i vilket konstaterades att landskapsregeringens bedömning av rättsläget 16.7.2004 till följd av högsta förvaltningsdomstolens beslut nu måste revideras i enlighet med högsta förvaltningsdomstolens beslut.

3.3

Bedömning av landskapsregeringens förfarande

Till den del som A i sitt klagomål anser att landskapsregeringen inte var behörig att behandla det ärende som avses i dess beslut 16.7.2004 konstaterar jag följande. Det var fråga om ett avgörande som landskapsregeringen i egenskap av tillsynsmyndighet i enlighet med ML hade givit med anledning av en skrivelse med kritik mot lagenligheten av nöjesparkens verksamhet. Landskapsregeringen var behörig att behandla det nämnda ärendet.

Landskapsregeringen gav med anledning av A:s klagomål sin utredning 23.9.2004, dvs. innan Ålands förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen hade avgjort miljötillståndsärendet. Landskapsregeringen anser i sin utredning att dess förfarande var lagligt och att dess beslut 16.7.2004 lagenligt. Landskapsregeringen motiverar detta bl.a. med att hänvisa till övergångsbestämmelsen i ML 78 § som gäller befintliga verksamheter. Enligt bestämmelsen får verksamheter som bedrivs med stöd av giltiga tillstånd i enlighet med den i ML 11 § nämnda lagstiftningen bedrivas till 31.12.2004, utan att för verksamheten behöver införskaffas något i ML avsett tillstånd. Enligt

landskapsregeringens uppfattning fick den i klagomålen avsedda verksamheten sålunda med stöd av stadsplanebestämmelserna bedrivas till utgången av år 2004, eftersom anvisandet av området för nöjes- och underhållningsändamål motsvarade ett s.k. förläggningstillstånd enligt landskapslagen om hälsovården. På denna grund ansåg landskapsregeringen att den inte ännu då kunde ingripa i verksamheten genom tillsynsåtgärder.

Till den del som den dåvarande landskapsstyrelsen i sitt beslut 7.10.2003 konstaterade att den verksamhet som då drevs i E var tillståndspliktig, ansåg landskapsregeringen i sin utredning att beslutsfattaren hade förbisett betydelsen av övergångsbestämmelsen i ML 78 §.

Landskapsregeringen meddelar i sin utredning att den i sitt beslut 16.7.2004 gjort bedömningen att verksamheten var fortsatt, i den meningen att den utövades redan innan ansökan om miljö tillstånd inlämnades.

I sitt beslut 21.7.2006 konstaterar landskapsregeringen emellertid att dess tidigare, 16.7.2004 gjorda bedömning av rättsläget måste revideras till följd av högsta förvaltningsdomstolens utslag.

I sitt yttrande 17.8.2006 anser landskapsregeringen fortfarande att dess förfarande i tillsynsärendet gällande Mariepark varit lagenligt. Landskapsregeringen hänvisar i sin utredning bl.a. till att miljölagstiftningen är relativt ny och till att rättspraxis är begränsad. Vidare hänvisar landskapsregeringen till att Mariepark är landskapets enda nöjespark, till att ärendet är unikt, till det stora antalet klagomål som anförts samt till den svårtolkade stadsplanen.

Med stöd av det som anförts ovan konstaterar jag följande.

Av handlingarna framgår att utomhuskonserter i anslutning till E:s verksamhet började anordnas år 2003. Enligt min åsikt borde landskapsregeringen före sitt avgörande 16.7.2004 mera i detalj och omsorgsfullare ha utrett uttryckligen frågan huruvida de musikevenemang som från och med sommaren 2003 ingick i E:s verksamhet innebar en väsentlig utvidgning eller ändring av verksamheten jämfört med den tidigare nöjesparksverksamheten.

De fakta som landskapsregeringen redan då hade tillgång till tyder enligt min åsikt på att det var fråga om en väsentlig ändring av verksamheten. I det fall att landskapsregeringen ansåg att det eventuellt inte kunde dras några tillräckligt säkra slutsatser på basis av de nämnda uppgifterna, borde ytterligare utredningar ha inhämtats innan ärendet avgjordes.

Enligt min uppfattning kunde övergångsbestämmelsen i ML 78 §, som landskapsregeringen nämner i sin utredning, inte tillämpas på den konsertverksamhet som nämns ovan eftersom motsvarande konsertverksamhet inte förekommit i E innan landskapslagen om miljöskydd och miljö tillstånd trädde i

kraft, dvs. före 1.7.2001 och eftersom den konsertverksamhet som bedrevs sedan år 2003, såsom framgår av högsta förvaltningsdomstolens beslut 17.3.2006, måste anses innebära en väsentlig förändring jämfört med den tidigare nöjesparksverksamheten.

Vid prövningen av frågan om en viss verksamhet kan betraktas som sådan befintlig verksamhet som avses i ML 78 § kan sålunda som en grund för tillämpningen av ML 78 § inte åberopas t.ex. den i landskapsregeringens utredning 23.9.2004 nämnda omständigheten att motsvarande verksamhet bedrevs innan ansökan om miljötillstånd inlämnades. Konsertverksamheten hade nämligen inletts först efter 1.7.2001.

Frågan om när en ändring eller utvidgning av en verksamhet anses vara väsentlig på det sätt som avses i ML 12 § är ofta tolkbar. Från de närboendes synpunkt är det skäl att fästa avseende vid grundlagens 20 § enligt vilken det allmänna skall verka för att alla tillförsäkras en sund miljö. Jag konstaterar att en sund miljö åtminstone i viss utsträckning kan anses innefatta också en trivselfaktor.

Med stöd av det som anförs ovan anser jag att landskapsregeringen i sitt avgörande 16.7.2004 med fog hade kunnat dra en annan slutsats och anse att den konsertverksamhet som avses ovan innebar en väsentlig förändring i E:s verksamhet som inte (i fråga om förändringen) hade fått bedrivas utan ett sådant lagakraftvunnet miljötillstånd som avses i ML.

Eftersom E:s miljötillstånd, som innefattade den nämnda konsertverksamheten, inte hade vunnit laga kraft och miljöprövningsnämnden inte i enlighet med ML 13 § hade bestämt att miljötillståndet fick verkställas, skulle landskapsregeringen enligt min åsikt även ha haft anledning att vidta åtgärder på grund av att konsertverksamheten stred mot ML.

3.4 Åtgärder

De i landskapslagen och -förordningen om miljöskydd och miljötillstånd ingående bestämmelserna om tillståndsplikt och väsentlig utvidgning eller ändring av verksamhetsamt övergångsbestämmelserna om befintlig verksamhet är i någon mån tolkbara med tanke på det tillsynsärende som det här är fråga om. Situationen har sedermera klarlagts i rättsligt hänseende genom högsta förvaltningsdomstolens beslut 17.3.2006, enligt vars motivering den i miljötillståndet avsedda verksamheten väsentligt förändrats jämfört med den tidigare verksamheten på platsen och förlagts i strid med stadsplanen.

Av dessa orsaker nöjer jag mig med att meddela Ålands landskapsregering mina ovan i avsnitt 3.3 framförda uppfattningar om tolkningen av landskapslagen om miljöskydd och miljötillstånd samt min bedömning av landskapsregeringens

förfarande i ärendet som gäller nöjesparken E:s verksamhet. I detta syfte sänder jag en kopia av detta mitt beslut till Ålands landskapsregering.

Jag ber landskapsregeringen senast 30.4.2007 meddela mig vilka åtgärder detta beslut eventuellt har föranlett från landskapsregeringens sida i tillsynsärendet om E:s verksamhet. Samtidigt ber jag landskapsregeringen redogöra för den situation som vid den sistnämnda tidpunkten råder i fråga om nöjesparkens miljötillstånd.

Bilagorna till klagomålen returneras härmed.